

عنوان مقاله:

کاربرد مشخصه های صرفی، نحوی و بافتی در فرایند رشد مفهومی کودک

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 6، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شهلا رقیب دوست - استادیار زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبائی تهران ایران

الهه طاهری قلعه نو - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبائی تهران ایران

خلاصه مقاله:

مطالعات مربوط به زبان آموزی کودک نشان می دهد که طی فرایند رشد واژگانی، مهارت استنباط مفهوم جنس از اهمیت بسیاری برخوردار است، زیرا نقش اساسی در شکل گیری توانایی هایی مانند تعمیم و مقوله سازی مفاهیم ایفا می کند. هدف این پژوهش، بررسی میزان درک و تولید اسم جنس و نیز ارزیابی و مقایسه الگوی رشدی آن در دو گروه سنی کودکان فارسی زبان 4-5 و 5-6 ساله است. به این منظور، توانایی 16 کودک فارسی زبان تهرانی در پردازش اسم جنس از طریق یک آزمون صرفی-بافتی (برگرفته از پژوهشکیمپین و مارکمن، 2008)، که در سه بافت زبانی (با مفهوم جنس، غیرجنس و خنثی) ارایه شده بود و نیز از طریق یک آزمون نحوی (برگرفته از کیمپین، ملترز و مارکمن، 2011) مورد مطالعه قرار گرفت. با تحلیل داده های این پژوهش مشخص شد که کودکان از سن 4 سالگی قادر هستند با استفاده از مشخصه های صرفی-نحوی و بافتی، مفهوم نوع را در قالب اسم جنس درک و تولید کنند و میان جملات حاوی اسم جنس و غیرجنس تمایز قایل شوند. مقایسه عملکرد کودکان در دو گروه سنی نیز نشان داد که، مهارت پردازش اسم جنس در دو گروه سنی تفاوت معنی داری نشان نمی دهد. پژوهش حاضر موید آن است که آزمودنی ها برای تمایز قایل شدن میان اسم جنس و اسم غیرجنس علاوه بر بهره مندی از مشخصه های صرفی و نحوی از بافت زبانی نیز سود بردند.

کلمات کلیدی:

رشد مفهومی، اسم جنس، مشخصه های صرفی و نحوی، بافت زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630990>

